

การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

สุพิตรรา เศลวัฒนะกุล^{*}
สุนิสา สำเร็จดี^{**}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557 ที่พักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปีโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่าระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร โดยภาพรวมด้านการวางแผน (Plan) สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติ (Do) และด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.35 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร ต่ำที่สุดในด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นการศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกัน มีการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยคือควรมีมาตรการในการจัดสรรอุปกรณ์ การอบรมแก่นักศึกษาและเพิ่มการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

คำสำคัญ : การป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ, ความสะอาดของหอพัก, นักศึกษาพยาบาล

^{*}พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

^{**}บรรณารักษ์ปฏิบัติการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

A study on the management of dormitory cleaning for preventing the spread of the infection in Boromarajonani College of Nursing, Surin

Supitra Selavattanakul

Sunisa Sumreddee

Abstract

The aims of this study were to determine the management of dormitory cleaning for preventing the spread of the infection and to determine the difference of dormitory cleaning behaviors among the nursing students in different classes. Populations and samples were 175 nursing students in Boromarajonani College of Nursing, Surin in academic year of 2014. Data were collected from self-administered questionnaires. Descriptive statistics were used to describe the findings and One-Way ANOVA was used to determine the difference of dormitory cleaning behaviors among the nursing students in different classes.

The findings were shown that overall samples satisfied the management of dormitory cleaning for preventing the spread of the infection at mild level (mean = 2.63) in which the satisfaction at planning was highest follow by doing (mean = 2.43, 2.35; respectively) and at act was lowest (mean = 2.30). Overall, the mean score on satisfaction toward on management of dormitory cleaning for preventing the spread of the infection among nursing students were not statistically significant difference. For preventing the spread of infection in dormitory, all students can contribution in the management in every step of the management process. By this, nursing students should be raising the awareness of the importance of dormitory cleaning and nursing students should play significant role.

Keywords: Clean, Dormitory, Student

* Nursing instructors Boromarajonani College of Nursing, Surin

** Librarian, Practitioner Level, Boromarajonani College of Nursing, Surin

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค รายงานตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2557 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2557 มีผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อแล้ว 80,007 ราย เฉลี่ยวันละ 408 ราย สูงกว่าช่วงเดียวกันในปี 2556 ร้อยละ 9 และ คาดว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (สำนักสารนิเทศ กระทรวงสาธารณสุข, 2557) ซึ่งการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยเฉพาะสถานที่หรือชุมชนที่มีประชาชนอยู่จำนวนมาก ยกตัวอย่าง เช่น โรงเรียน หอพัก ศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน มักพบที่มีการติดต่อและระบาดของโรคตาแดง อุจจาระร่วง และไข้หวัด ดังนั้นในสถานที่หรือชุมชนที่มีประชาชนอยู่จำนวนมาก ยิ่งต้องเพิ่มความใส่ใจและจัดให้มีระบบ หรือแนวทางการควบคุมป้องกันการโรคที่ชัดเจน แนวทางการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อหากเป็นการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อแล้ว คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการแพร่ระบาดของโรคภายในหอพัก ที่จำเป็นต้องกำจัดเชื้อโรคโดยเร็วที่สุดไม่เช่นนั้นจะเกิดการแพร่กระจายของโรค แต่ในความเป็นจริงแล้วจุดประสงค์ของการจัดการความสะอาดหอพักไม่ใช่เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเท่านั้น แต่เพื่อให้หอพักสะอาดน่าอยู่ เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดการความสะอาดของหอพักเพื่อที่จะป้องกันการแพร่กระจายเชื่อนั้น อาจจะมีการละเลยการปฏิบัติและปฏิบัติน้อยมากซึ่งนานๆ ครั้งจะปฏิบัติกัน การแพร่กระจายเชื้อในหอพักที่พบส่วนใหญ่ เช่น ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ตาแดง ตับอักเสบ อุจจาระร่วง เป็นต้น สาเหตุการเกิดโรคติดต่อที่มีการแพร่กระจายนั้น อาจเกิดจากคนสู่คน จากสัตว์สู่คน และจากสิ่งแวดล้อมสู่คนก็ได้ หากมีการดูแลสิ่งแวดล้อมให้สะอาด ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยป้องกันให้มีแหล่งเพาะเชื้อโรคได้

สำหรับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ นั้น มีหอพักของนักศึกษาพยาบาลที่อยู่รวมกันในหอพัก 3 อาคาร จำนวนนักศึกษาประมาณ 300-400 คนต่อปี ยังพบว่ามีรายงานการเกิดโรคติดต่อ ได้แก่ ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ตาแดง ตับอักเสบ อุจจาระร่วง ในส่วนของการจัดการความสะอาดหอพักนั้นมีการแบ่งการทำความสะอาดเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนความรับผิดชอบของแม่บ้าน บริเวณทางเดิน ห้องน้ำ บันได ห้องเรียน และห้องประชุมต่างๆ และส่วนความรับผิดชอบของนักศึกษา บริเวณภายในหอพักและระเบียงหลังห้อง ซึ่งมีการทำความสะอาดเป็นประจำในทุกๆ วัน แต่ในส่วนการทำความสะอาดอื่นๆ ได้แก่ การซักผ้าปูที่นอน ปิดหยาไย่ ล้างพัดลม เช็ดตู้ เตียง กระจุก หน้าต่าง และพื้นห้องพัก ยังไม่มีความชัดเจนในการกำหนดระยะเวลาของการจัดการความสะอาดที่ชัดเจนทั้งระยะสั้นและระยะยาวภายใน 6-12 เดือน จึงมีบ่อยครั้งที่พบว่าภายในหอพักไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม มีหยาไย่ติดตามเพดาน มีเศษขยะ เศษผมอยู่ตามพื้นห้อง ขยะล้นออกมาจากถัง จากการสังเกตพบว่าเมื่อมีน้ำไหลตามพื้นจะมีการนำไม้ถูพื้นมาทำความสะอาด แล้วนำไปซัดตากในห้องน้ำทำให้พบว่าไม้ถูพื้นนั้นอาจไม่โดนแดด และบางครั้งพบว่าไม้ถูพื้นนั้นไม่แห้งแต่ถูกนำมาใช้ถูพื้นต่อ ซึ่งมีโอกาสเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคและเกิดโรคได้ นอกจากนี้ยังไม่มีรายงานของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื่อนั้น จากการสังเกตพบว่า อาจารย์ นักศึกษาพยาบาล และบุคลากร ได้ปฏิบัติตามป้องกันโรคในเบื้องต้น เช่น การล้างมือด้วยสบู่หรือน้ำยาล้างมือ ใช้ผ้าปิดปากและจมูกเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคสู่ผู้อื่น และการป้องกันการรับเชื้อโรคจากผู้อื่น รวมทั้งไม่มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการแพร่ระบาดและการป้องกันโรคที่มากพอ คณะผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการความสะอาดของหอพักนักศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จึงได้ดำเนินการศึกษาการจัดการความสะอาดของหอพักของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ เพื่อศึกษาการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ และเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปี ทั้งนี้การจัดการความสะอาดของ

หอพักได้ใช้หลักการวงจรคุณภาพของเดมมิงคือ Plan-Do-Check-Action มาใช้เป็นแนวทางการศึกษา ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการทบทวนข้อปฏิบัติในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปี

คำถามของการวิจัย

1. การจัดการความสะอาดหอพักของนักศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์เป็นอย่างไร
2. การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นการศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาการจัดการความสะอาดของหอพักของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** เนื้อหาครอบคลุมการจัดการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านการวางแผน (Plan)
 - 1.2 ด้านการปฏิบัติ (Do)
 - 1.3 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check)
 - 1.4 ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act)
2. **ขอบเขตด้านประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2557
3. **ขอบเขตด้านตัวแปร** ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา และประเภทที่พักอาศัย
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
4. **ขอบเขตด้านระยะเวลา** กำหนดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2557 ถึง 29 ธันวาคม 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการ หมายถึง การนำรูปแบบวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลความสะอาดหอพักด้านจัดการดูแลความสะอาดหอพัก เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้ออันเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคติดต่อ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

ความสะอาด หมายถึง สภาพสิ่งแวดล้อมภายในบริเวณหอพักที่ดูสะอาด ภายในห้องนอนไม่มีฝุ่นหยากไย่ การจัดวางตู้ เตียง และของใช้ภายในห้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขยะมีฝาปิดมิดชิด และบริเวณระเบียงทางเดินไม่มีขยะล้นถังตกอยู่บนพื้นตามระเบียงทางเดิน

การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ หมายถึง การทำความสะอาดหอพักร่วมกันของนักศึกษาโดยการนำรูปแบบวงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลความสะอาดหอพักด้านจัดการดูแลความสะอาดหอพัก เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้ออันเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคติดต่อ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร โดยนักศึกษาดำเนินการตกลงกันเองภายในห้องพักของตนเองแบ่งหน้าที่ส่วนรับผิดชอบทำความสะอาดกันเอง และส่งตัวแทนบางส่วนมาทำความสะอาดในห้องน้ำด้วย ส่วนระเบียงทางเดินรวมทั้งขยะหน้าห้องน้ำจะมีแม่บ้านของทางวิทยาลัยเป็นผู้ดูแลและนำไปทิ้ง

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่1-3 ปีการศึกษา 2557 ที่พักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร จำนวน 311 คน ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1	จำนวน	80	คน
1.1.2 นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2	จำนวน	152	คน
1.1.3 นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 3	จำนวน	79	คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557 ที่พักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีโดยใช้สูตรการสุ่มตัวเองในแต่ละชั้นปีและสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และสุ่มตัวอย่างนักศึกษาแต่ละชั้นปีโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample random sampling) โดยการสุ่มสุ่มเท่ากับจำนวนคนและจับสลากออกเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close Ended Questionnaire) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เลือกตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และกำหนดประเด็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ (Check List)

ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ประเภทที่พักอาศัยและการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการความสะอาดของหอพักและการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนคือ (Best & Kahn, 1993, pp. 246-250)

ระดับความพึงพอใจ	ค่าคะแนน
มากที่สุด	4
มาก	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 4 ที่พักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ จำนวน 30 คน ได้ทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557 ที่พักอาศัยในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

3.2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการที่กำหนด ขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง อธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 175 ชุด และสามารถเก็บแบบสอบถามคืนมาได้ 175 ชุดโดยเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ร้อยละ 100

3.3 เก็บข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาจัดให้หมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายข้อค้นพบ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ F-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.14 มีอายุ 20 ปี ร้อยละ 43.43 รองลงมาอายุ 19 ปี ร้อยละ 22.29 และมีอายุ 21 ปี ร้อยละ 21.71 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 49.15 รองลงมา กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.71 และกำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 25.14

ตอนที่ 2 การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน (Plan) 2) ด้านการปฏิบัติ (Do) 3) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) และ 4) ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ด้านการวางแผน (Plan) พบว่า

1.1 มีแผนการจัดการความสะอาดของหอพัก พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 36.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 36.57

1.2 มีการวางแผนแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการดูแลความสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.71 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 40.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 9.14

1.3 มีการกำหนดงบประมาณในการจัดการความสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 30.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 13.71

1.4 มีการเตรียมอุปกรณ์ในการทำความสะอาดที่เพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 32.00 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 10.29

1.5 มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการจัดการความสะอาดของหอพักพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 40.57 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 12.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 5.14 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

1.6 มีการกำหนดเวลาประเมินความสะอาดหอพักพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 41.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 11.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.00 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ส่วนในภาพรวมของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ด้านการวางแผน (Plan) พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ด้านการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความสะอาดหอพัก ด้านการวางแผน

การจัดการความสะอาดหอพัก ด้านการวางแผน (Plan)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีแผนการจัดการความสะอาดของหอพัก	6.29	53.14	36.57	4.00	2.62	0.731	มาก
2. มีการวางแผนแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบในการดูแลความสะอาด	9.14	45.71	40.57	4.57	2.59	0.826	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

การจัดการความสะอาดหอพัก ด้านการวางแผน (Plan)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
3. มีการกำหนดงบประมาณในการจัดการความสะอาด	4.00	30.86	51.43	13.71	2.25	0.77	น้อย
4. มีการเตรียมอุปกรณ์ในการทำ ความสะอาดที่เพียงพอ	6.86	32.00	50.86	10.29	2.35	0.79	น้อย
5. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ผลการจัดการความสะอาดของหอพัก	5.14	40.57	41.71	12.57	2.38	0.71	น้อย
6. มีการกำหนดเวลาประเมินความ สะอาดหอพัก	4.00	42.86	41.71	11.43	2.39	0.77	น้อย
			รวม		2.43	0.50	น้อย

2. ด้านการปฏิบัติ (Do) พบว่า

2.1 มีการปฐมนิเทศก่อนเข้าพักอาศัยหรือการอบรมเกี่ยวกับการทำความสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 22.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.57 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.2 มีการกำหนดเวรและติดตารางการทำความสะอาดของแต่ละห้องให้เห็นชัดเจน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 36.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 11.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดและร้อยละ 5.71 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.3 มีผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานในการดูแลและทำความสะอาดของหอพักตามเวลาที่กำหนด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 30.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 15.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดและร้อยละ 2.86 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.4 มีการใช้งบประมาณที่ใช้ในการจัดการความสะอาดหอพักเพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.00 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 45.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 14.29 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 1.71 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.5 มีอุปกรณ์ในการทำทำความสะอาดเพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 30.29 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 18.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 2.29 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.6 การทำความสะอาดหอพักอย่างถูกวิธี พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 41.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 9.14 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.00 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

2.7 มีวิธีการทำความสะอาดหอพักและใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 41.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 9.14 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 5.71 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ส่วนในภาพรวมของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทรินทร์ด้านการปฏิบัติ (Do) นั้นพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่ม

ตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ด้านการปฏิบัติ (Do) อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความสะอาดหอพักด้านการปฏิบัติ

การจัดการความสะอาดหอพัก ด้านการปฏิบัติ (Do)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ปฐมนิเทศก่อนเข้าพักอาศัย	4.57	38.86	33.71	22.86	2.25	0.73	น้อย
2. กำหนดเวรและติดตารางการทำความสะอาดห้องให้เห็นชัดเจน	5.71	45.14	36.57	11.43	2.43	0.83	น้อย
3. มีผู้รับผิดชอบและปฏิบัติงานในการดูแลและทำความสะอาดของหอพัก	2.86	30.86	50.86	15.43	2.21	0.77	น้อย
4. มีการใช้งบประมาณที่ใช้ในการจัดการความสะอาดหอพักเพียงพอ	1.71	45.14	48.00	14.29	2.53	0.79	มาก
5. มีอุปกรณ์ในการทำมาความสะอาดเพียงพอ	2.29	30.29	47.43	18.86	2.14	0.71	น้อย
6. มีการทำความสะอาดหอพักอย่างถูกวิธี	4.00	45.14	41.71	9.14	2.44	0.77	น้อย
7. มีวิธีการทำความสะอาดหอพักและใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม	5.71	41.14	44.00	9.14	2.43	0.77	น้อย
	รวม				2.35	0.76	น้อย

3. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) พบว่า

3.1 มีความรู้และเข้าใจวิธีการทำความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในหอพักได้อย่างถูกต้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 41.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 4.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.00 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.2 มีการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.29 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 40.00 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 6.29 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.3 มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพักเพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 26.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 22.86 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 3.43 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในข้อคำถามนี้อยู่ในระดับน้อย

3.4 มีการใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม พบว่า มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพักเพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.29 มีความพึงพอใจใน

ระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 37.71มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 14.29มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 5.71มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.5 มีการทำความสะอาดหอพักตรงตามมาตรฐานความสะอาดของหอพักพบว่า พบว่า มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพักเพียงพอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.43มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 33.71 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 17.14มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 1.71 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.6 มีผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจประเมินห้องพัก โดยมีนักศึกษาจำนวน 5 คน อาจารย์เวรประจำวันละ 2 คน และอาจารย์ผู้ตรวจเวร จำนวน 1 คนพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.57มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 40.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 9.14 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.71มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ส่วนในภาพรวมของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) นั้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ(Check)อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 3) ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความสะอาดหอพักด้านการประเมินผลการปฏิบัติ

การจัดการความสะอาดหอพัก ด้านการปฏิบัติ (Check)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. มีความรู้และเข้าใจวิธีการทำความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในหอพักได้อย่างถูกต้อง	4.00	49.14	41.71	4.57	2.51	0.73	มาก
2. มีการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม	6.29	42.29	40.00	5.71	2.38	0.83	น้อย
3. มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพักเพียงพอ	3.43	26.86	46.86	22.86	2.11	0.77	น้อย
4. มีการใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม	5.71	37.71	42.29	14.29	2.35	0.71	น้อย
5. มีการทำความสะอาดหอพักตรงตามมาตรฐานความสะอาดของหอพัก	1.71	33.71	47.43	17.14	2.20	0.71	น้อย
6. มีผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจประเมินห้องพัก	9.14	44.57	40.57	5.71	2.57	0.77	มาก
รวม					2.35	0.50	น้อย

4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) พบว่า

4.1 มีการประชุมหารือเรื่องการวางแผนการทำงานในครั้งต่อไป รวมทั้งข้อบกพร่องในการทำงานครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.43 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 33.14 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 18.29 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 5.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก

ที่สุด

4.2 มีมาตรการในการจัดสรรอุปกรณ์ในการทำความสะอาดให้ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในการทำความสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 36.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 15.43 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.00 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4.3 มีการกำหนดมาตรฐานความสะอาดของหอพักให้ตรงตามมาตรฐานสากล พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.86 มีความพึงพอใจในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 37.71 มีความพึงพอใจในระดับน้อย ร้อยละ 16.00 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.57 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4.4 มีแนวทางปฏิบัติในการปฏิบัติเมื่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ระบุไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.57 มีความพึงพอใจในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 33.14 มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 17.14 มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดและร้อยละ 6.86 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ส่วนในภาพรวมของการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทรินทร์ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) นั้นพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทรินทร์ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) อยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการความสะอาดหอพักด้านการปรับปรุงแก้ไข

การจัดการความสะอาดหอพักด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความรู้และเข้าใจวิธีการทำความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในหอพักได้อย่างถูกต้อง	5.14	43.43	33.14	18.29	2.35	0.73	น้อย
2. มีการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม	4.00	41.14	36.57	15.43	2.28	0.83	น้อย
3. มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพักเพียงพอ	4.57	38.86	37.71	16.00	2.26	0.77	น้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การจัดการความสะอาดหอพักด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act)	ระดับความพึงพอใจ				$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
4. มีการใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม	6.86	35.43	40.57	17.14	2.32	0.79	น้อย
รวม					2.30	0.50	น้อย

การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์ พบว่านักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์ ชั้นปีที่ 1-3 มีความพึงพอใจในการจัดการในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อด้านการวางแผน (Plan) สูงที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติ (Do) และด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 2.35 และมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ได้แสดงความคิดเห็นว่าการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์ที่ผ่านมายังไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเท่าที่ควร กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 70 มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความสะอาดหอพัก และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 เห็นว่าควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกชั้นปีได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ และการนำนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติต่อไป

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรินทร์ ของนักศึกษาแต่ละระดับชั้น

การเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.854$) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการความสะอาดหอพักของนักศึกษาแต่ละชั้นปี

การดำเนินงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	p
ด้านการวางแผน (Plan)	ระหว่างกลุ่ม	1.479	4	.370	1.492	0.206
	ภายในกลุ่ม	45.826	185	.248		
	รวม	47.305	189			
ด้านการปฏิบัติ (Do)	ระหว่างกลุ่ม	.609	4	.152	1.000	0.409
	ภายในกลุ่ม	28.166	185	.152		
	รวม	28.775	189			
ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check)	ระหว่างกลุ่ม	1.481	4	.370	1.948	0.104
	ภายในกลุ่ม	35.164	185	.190		
	รวม	36.645	189			
ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act)	ระหว่างกลุ่ม	.254	4	.063	.239	0.916
	ภายในกลุ่ม	49.037	185	.265		
	รวม	49.291	189			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.115	4	.029	.335	0.854
	ภายในกลุ่ม	15.855	185	.086		
	รวม	15.970	189			

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ครั้งนี้ พบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ประกอบด้วย ด้านการวางแผน (Plan) ด้านการปฏิบัติ (Do) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ (Check) และด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อทุกด้านในระดับน้อย กล่าวคือ ด้านการวางแผน (Plan) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ด้านการปฏิบัติ (Do) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ด้านการปฏิบัติ (Check) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 และด้านการปรับปรุงแก้ไข (Act) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.854$)

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับสร้อยญา สุขเพิ่ม (2556) ศึกษาความต้องการของนิสิตต่อบริการด้านหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่านิสิตมีความต้องการด้านรักษาความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมาคือด้านกายภาพ ด้านกิจกรรม ส่วนด้านบริการและสวัสดิการมีความต้องการน้อยที่สุด และสอดคล้องกับศุภลักษณ์ พงษ์ชัยศิริกุล (2556) ที่ศึกษาความพึงพอใจต่อการเข้าพักรักษาในหอพักมหาวิทยาลัย ของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการจัดการ ด้านหอพัก และด้านสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับศศิธร ศรีเจริญ (2557) เรื่องทักษะของนิสิตต่อการจัดบริการหอพักนิตินโครงการเพชรในตม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิตินโครงการเพชรในตมมีทักษะต่อการจัดบริการหอพักนิติน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกายภาพ ด้านสวัสดิการ และด้านการจัดดำเนินงานมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านสังคมมีความเหมาะสมในระดับมาก นอกจากนี้การวิจัยไม่ได้ศึกษารายละเอียดพฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดส่วนบุคคล เช่น การล้างมือ การสวมถุงมือ การสวมหน้ากาก เป็นต้น ซึ่งไม่มีความสอดคล้องกับการศึกษาของอรรพรรณ อุณจะนำ (2554) ที่ได้ศึกษาความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2-4 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 197 คน ในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ นอกเหนือจากการเรียน ซึ่งแหล่งที่ได้รับความรู้มากที่สุดคือ หนังสือ รองลงมาคือโทรทัศน์ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาพยาบาลปฏิบัติทุกครั้งที่ทำให้การดูแลผู้ป่วย คือ การล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนและหลังให้การดูแลผู้ป่วยทุกครั้ง รองลงมาคือการสวมถุงมือเมื่อสัมผัสอุปกรณ์ที่เปื้อนสารคัดหลั่งจากระบบทางเดินหายใจของผู้ป่วย ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่ปฏิบัติขณะให้การดูแลผู้ป่วยมากที่สุด คือ การสวมแว่นป้องกันตาเมื่อดูแลผู้ป่วย และคณะผู้วิจัยควรจะได้ศึกษาพฤติกรรมในการดูแลรักษาความสะอาดของนักศึกษาในหอพัก และข้อมูลการดูแลรักษาความสะอาดส่วนบุคคล เพื่อวางแผนและเฝ้าระวังการเกิดโรคติดเชื้อและการแพร่กระจายเชื้อในหอพัก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. พัฒนาระบบการจัดการความสะอาดของหอพักและการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อให้กับนักศึกษา โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนการวางแผน การปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ
2. จัดสรรงบประมาณ และอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนในการจัดการความสะอาดของหอพัก และการป้องกันการแพร่กระจายเชื้ออย่างเพียงพอ
3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความสะอาดหอพักเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาพฤติกรรมในการดูแลรักษาความสะอาดของนักศึกษาในหอพักและพฤติกรรมในการดูแลรักษาความสะอาดส่วนบุคคล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนบริหารจัดการบริการหอพักและการเฝ้าระวังการติดเชื้อและการแพร่กระจายเชื้อในหอพักนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ศศิธร ศรีเจริญ. (2557). *ทักษะของนิสิตต่อการจัดบริการหอพักนิสิตโครงการเพชรในตม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศุภลักษณ์ พงษ์ชัยศิริกุล. (2556). *รายงานวิจัย เรื่อง ศึกษาความพึงพอใจต่อการเข้าพักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.*
- สร้อยญา สุขเพิ่ม. (2556). *รายงานการวิจัยเรื่อง ศึกษาความต้องการของนิสิตต่อบริการด้านหอพักนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- สำนักสารนิเทศ กระทรวงสาธารณสุข. (2557). *ข่าวเพื่อสื่อมวลชน รายงานเมื่อ 27 กรกฎาคม 2557. กรุงเทพมหานคร: สำนักสารนิเทศ กระทรวงสาธารณสุข.*
- อรรวรรณ อุณจะนำ. (2554). *ความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*